

ת"פ 23966/06/15 - מדינת ישראל נגד מרקל ספרונוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23966-06-15 מדינת ישראל נ' ספרונוב(עציר) 21 ספטמבר 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרקל ספרונוב (עציר)

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 6.7.2015 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות כדלקמן:

שתי עבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

עבירה אחת של הסגת גבול לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

עבירה אחת של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

ועבירה אחת של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק.

כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם כולל שלושה אישומים: בהתאם לאישום הראשון, בליל ה- 29.5.2015 בסמוך לשעה 22:00, התפרץ הנאשם למסעדה בשם "אלבריו" (להלן: העסק) וביצע שם גניבה. באותן הנסיבות, הנאשם שמתגורר בסמוך לעסק, הגיע למקום ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשם פרץ בכוח את שער הברזל של העסק, תוך שהוא מסובב אותו על צירו, ויוצר פתח כניסה לעסק. אז, נכנסו הנאשם והאחר לעסק, גנבו מתוכו מספר בקבוקי בירה מסוגים שונים, יצאו מהעסק ונמלטו מהמקום. בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה.

בהתאם לאישום השני, בלילה שבין 2.6.2015 ל- 3.6.2015, בסמוך לשעה 02:00, הגיע הנאשם לעסק האמור, פרץ בכוח את שער הברזל של העסק תוך שהוא מסובב אותו על צירו ויוצר פתח כניסה לעסק. בשלב זה, נכנס

הנאשם לעסק וגנב מתוכו מספר בקבוקי בירה מסוגים שונים. לאחר מכן, יצא הנאשם מהעסק ונמלט מהמקום. בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה (שנייה במספר) של התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה.

בהתאם לאישום השלישי, בלילה שבין 4.6.2015 ל- 5.6.2015, בסמוך לשעה 02:45, הגיע הנאשם למקום העסק, ונכנס לתוכו תוך שהוא מסובב את השער על צירו ויוצר פתח כניסה לעסק. לאחר שנכנס לתוך העסק, הרים הנאשם את דלת הבר של העסק, נכנס פנימה, הוציא ממנו בקבוק בירה, ואז החל לצאת מתוך המתחם של העסק. שני שוטרים שתצפתו על מעשיו של הנאשם, קפצו לעברו תוך שהם צועקים לנאשם: "עצור משטרה". אחד השוטרים ניגש לעבר הנאשם, וניסה לאחוז בו כדי לעוצרו. בשלב זה, החל הנאשם להשתולל תוך שהוא מתנגד למעצרו, מניף ידיו לכל עבר, וזורק את בקבוק הבירה שלידו לעבר אותו שוטר. מיד לאחר מכן, בעט הנאשם בידו של השוטר והחל להימלט מהמקום בריצה. במהלך הימלטותו, תפס הנאשם שולחן זכוכית שהיה בדרכו, וזרק אותו לעבר שני השוטרים. השולחן התנפץ לרסיסים בסמוך לשוטרים. הנאשם המשיך במנוסתו תוך שהוא מטפס על גדר. בשלב זה, הצליח אחד השוטרים לאחוז ברגלו של הנאשם. אז, בעט הנאשם באותו שוטר כדי להשתחרר מאחיזתו, קפץ מעל הגדר ונמלט מהמקום. בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והיזק בזדון.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה לענין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. עם זאת, הוסכם כי הנאשם יישלח תחילה לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר שיבחן אפשרות למסגרת טיפולית.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הנו כיום בן 20, רווק. טרם מעצרו, התגורר הנאשם בבית סבתו ועבד באופן מזדמן בתחום השיפוצים.

הנאשם עלה ארצה עם אמו בגיל 3. הוא התקשה להשתלב במסגרות לימודיות, וקשייו הלכו והעמיקו עם השנים. בגיל 14 חבר לחברה שולית באזור מגוריו, צרך חומרים פסיכו-אקטיביים, החל במעורבות בפלילים ובגיל 16 נשר ממערכת החינוך. בגיל 17 הופנה הנאשם לקהילה טיפולית "נווה מלכישוע" שם שהה במשך 19 חודשים. מדיווחים של שירות המבחן לנוער עלה כי לאורך הטיפול בקהילה, הנאשם התקשה לשתף פעולה על-אף הניסיונות הרבים שנעשו עמו על-ידי גורמי הטיפול, עד אשר הוצא מהקהילה. בהמשך, נמנע הנאשם משיתוף פעולה עם שירות המבחן לנוער. בהמשך הדרך, ריצה הנאשם עונש מאסר בפועל בגין תיק נוסף שהתנהל כנגדו. לאחר שהשתחרר ממאסרו, היה הנאשם רוב הזמן חסר מעש, המשיך בקשריו השוליים, ועשה שימוש אינטנסיבי בסמים ובאלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי במשך השנים התפתחה אצל הנאשם בעיית התמכרות לסמים ולאכזריות. עם זאת, הנאשם שלל קיומה של בעיית התמכרות כאמור. הנאשם ביקש משירות המבחן לשלבו במסגרת קהילה טיפולית - לדבריו, לשם חיזוק גבולות פנימיים - אולם שלל צורך בעזרה טיפולית בתחום ההתמכרות. הנאשם אף מסר לשירות המבחן כי לא פנה לגורמי טיפול בשב"ס במהלך מעצרו בתיק זה, שכן טען כי אינו מוצא צורך ואפקטיביות בכך.

בכל הנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם בתיק הנוכחי - הנאשם הודה במעשיו לפני שירות המבחן, ותיאר

אותם כדרך להשגת אלכוהול לצורך המשך שתייה עם חבריו, וכחלק מההתנהגות האופיינית להם. את התנהגותו האלימה כלפי השוטרים, הסביר הנאשם ברצונו להימלט ולהימנע מעונש. שירות המבחן ציין כי מדברי הנאשם עלה כי הוא אינו מכיר בבעייתיות שבהתנהלותו המתוארת ובהשלכותיה, והוא נעדר אמפטיה לנפגעי העבירות שביצע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל ללא דמויות הוריות ומציבות גבול, וסיגל לעצמו דפוסים שוליים, תוקפניים ואלימים, לצד דפוסים התמכרותיים לסמים ולאalkohol, וקושי בקבלת סמכות. ניסיונות לשלב את הנאשם במסגרות טיפוליות במשך השנים לא צלחו, ונראה כי ההליכים המשפטיים שנוהלו כנגדו לא היו גורמים ממתנים. לדעת שירות המבחן, קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה, וכי במידה שתתרחש - תוצאותיה צפויות אף הן להיות ברמה גבוהה. שירות המבחן הוסיף וציין בתסקיר כי להערכתו, השימוש בסמים ובalkohol אינו עומד בבסיס הבעייתיות והסיכון במצבו של הנאשם, אלא הוא חלק ממכלול דפוסים בעייתיים היוצרים סיכון להישנות ביצוע עבירות בכלל, ועבירות אלימות בפרט. לדעת שירות המבחן, צריכת אלכוהול מעלה סיכון לאיבוד שליטה ולהתנהגות אלימה מצד הנאשם, אולם היא אינה הגורם העיקרי אלימות. לצד כל אלה, ציין שירות המבחן כי הודאת הנאשם בעבירות שביצע וכן נכונותו במישור המילולי לעריכת שינוי, מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

במישור ההמלצה - שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע רצון להשתלב בקהילה טיפולית, אולם מוקד הטיפול במסגרות אלה הוא בתחום ההתמכרויות. נוכח התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם זקוק לטיפול בדפוסיו האלימים והעברייניים, סבר שירות המבחן כי טיפול בתחום האלקוהול והסמים אינו מתאים לצרכיו של הנאשם, ולא יהיה בו כדי להפחית את הסיכון במצבו. בנוסף, שירות המבחן הביע ספק באשר לכוחותיו וליכולותיו של הנאשם להשתלב במסגרת אינטנסיבית כקהילה טיפולית, הדורשת קבלת מרות וסמכות. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית להתמכרויות. בשורה התחתונה - ציין שירות המבחן כי יתכן שריצוי עונש מאסר בפועל כיום, יחדד לנאשם את השלכות התנהלותו הבעייתית, בתקווה שיהיה בכך כדי לצמצם את הסיכון להישנות עבירות דומות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בא-כוח המאשימה, עו"ד אריה ברנד, טען כי יש לראות את כל אחד משלושת האישומים נשוא כתב-האישום המתוקן, כאירוע נפרד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת. לגבי האישום הראשון - טען בא-כוח המאשימה כי מתחם הענישה ההולמת נע מ-10 עד 30 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להטיל על הנאשם בגין אישום זה 15 חודשי מאסר בפועל. לגבי האישום השני - נטען כי המתחם נע מ-7/8 עד 24 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להטיל על הנאשם בגין אישום זה 15 חודשי מאסר בפועל. לגבי האישום השלישי - נטען כי המתחם נע מ-10 עד 36 חודשי מאסר בפועל, וכי ראוי להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל בגין אישום זה. בסך-הכל, עתר בא-כוח המאשימה להטיל על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל. עוד עתר בא-כוח המאשימה להפעיל את שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם, בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שייגזר בתיק הנוכחי, ובסך-הכל - 60 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על-תנאי.

מנגד, בא-כוח הנאשם חזר על בקשת מרשו להשתלב בקהילה סגורה. לגוף הדברים, טען הסנגור כי יש לראות בשתי העבירות של התפרצות ובעבירה של הסגת הגבול, בגדר אירוע אחד כולל לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם. לגישת בא-כוח הנאשם, מתחם הענישה ההולמת בגין עבירות אלה, נע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי

מאסר בפועל. אשר לעבירה של תקיפת שוטרים - נטען כי המתחם נע ממאסר מותנה ועד עבודות שירות. בכל הנוגע לעבירה של היזק בזדון - נטען כי המתחם נע ממאסר מותנה ועד עבודות שירות קצרות. לגישת הסנגור, בנסיבות העניין יש להטיל על הנאשם עונש שלא יעלה על מחצית הרף במתחמים הנטענים. עוד נטען כי ראוי להפעיל את המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם, בחופף זה לזה וכן בחופף לעונש שייגזר בגין התיק הנוכחי.

יוער כי באי-כוח שני הצדדים הפנו לאסמכתאות מן הפסיקה לתמיכה בעמדותיהם העונשיות.

הנאשם בדבריו לפני ביקש מבית-המשפט לשקול אפשרות לצאת לטיפול בקהילה סגורה. לשאלת בית-המשפט, אישר הנאשם כי הוצע לו טיפול במהלך תקופת מעצרו על-ידי גורמי טיפול בשב"ס, אולם הוא סירב לכך.

ריבוי עבירות

5. מאחר שבנסיבות המקרה דנן הורשע הנאשם במספר עבירות במסגרת שלושה אישומים, השאלה המתעוררת בפתיח הדיון הינה האם שלושת האישומים מהווים אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת כולל, או שמא מדובר בשלושה אירועים אשר יש לקבוע בנוגע לכל אחד מהם מתחם עונש הולם נפרד (ראו: סעיף 40ג לחוק העונשין).

ניתן למצוא פנים לכאן ולכאן בשאלה האמורה: מחד גיסא, ניתן לסבור כי מדובר באותה מסכת עבריינית עם קשר הדוק בין המקרים. כך הוא הדבר, שכן שלושת האישומים עוסקים בעבירות של התפרצות או הסגת גבול וזאת לאותו בית עסק (מסעדה) לצורך גניבת בקבוקי בירה. באישום השלישי, בוצעו עבירות נוספות תוך בריחה מהשוטרים שרצו לעצור את הנאשם בגין מעשיו. מכלול העבירות בוצעו בפרק זמן כולל של כשבוע. בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (אשר כפי הנראה מהווה את המבחן הדומיננטי בפסיקתו של בית-המשפט העליון), יש לקבוע מתחם ענישה הולמת אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם בהיותן בגדר "אירוע" אחד. ודוק, במסגרת קביעתו של המתחם הנ"ל, מן הראוי ליתן משקל לכך שהנאשם ביצע מספר "מעשים" כמובנו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. מטבע הדברים, הדבר ישווה מידה של חומרה שתשפיע על קביעתו של מתחם העונש ההולם הכולל בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם (ראו והשוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - גישתם של כב' השופט ברק-ארז בפסקה 5 ואילך לפסק-דינה, וכב' השופט פוגלמן בפסקה 2 לפסק-דינו; עוד ראו והשוו לאחרונה: רע"פ 4660/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015) מפי כב' השופט מלצר; ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015) מפי כב' השופט זילברטל; ע"פ 6341/14 בן אישטי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (8.7.2015) מפי כב' השופט ג'ובראן; וכן: ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015) מפי כב' השופט סולברג).

מאידך גיסא, כל אחד משלושת האישומים ניתן להפרדה מבחינה מהותית וכתב-האשמה, באופן שאינו מלאכותי. בהתאם למבחן "הצורני-העובדתי", ניתן לטעון כי ראוי לקבוע מתחמים נפרדים בגין כל אחד מהאישומים בגינם הורשע הנאשם (ראו והשוו: גישת כב' השופט דנציגר בע"פ 4913/10 ג'אבר הנ"ל, פסקאות 24, 29 עד 31 לפסק-דינו). בהמשך לדברים האמורים, אני רואה לציין כי אף לפי הגישה האחרונה שמצדדת בקביעת מתחמי ענישה הולמת נפרדים

בגין כל אישום, לא ניתן להתעלם מן הזיקה הממשית בין שלושת האישומים, באופן המצדד בגזירת עונש כולל בעטים, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

6. בנסיבות העניין, לא ראיתי להכריע בין שתי הגישות הפרשניות למונח "אירוע" כפי שפורטו לעיל. תחת זאת, אקבע מתחמים נפרדים לכל אחד מהאישומים נשוא כתב-האישום המתוקן (בהתאם למבחן "הצורני-העובדתי"), ולצד אקבע מתחם כולל המתייחס לשלושת האישומים בגינם הורשע הנאשם (בהתאם למבחן "הקשר ההדוק"). לאחר מכן, אגזור את העונש המתאים בגדרי המתחמים שייקבעו.

מתחמי העונש ההולם

7. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מהעבירה של התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה, וכן כתוצאה מהעבירות של הסגת גבול והיזק בזדון, עניינם בשמירה על הקניין והרכוש האישי, הגנה על מקום עיסוקו של הפרט המהווה את מקור פרנסתו, וכן הגנה על תחושת הביטחון האישי של בני-החברה. אעיר כי התפרצות לבית עסק טומנת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה, העלולה להוביל חלילה לפגיעות בגוף ובנפש. יוער כי הפוטנציאל להתפתחות אלימה התממש במקרה דנן, בעקבות היתקלותו של הנאשם בשוטרים כמפורט באישום השלישי. אשר לעבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות - עבירה זו נועדה להגן על שלומם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, על תפקודם התקין ועל עקרון שלטון החוק.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - באישומים הראשון והשני התפרץ הנאשם לבית עסק (מסעדה) על-ידי פריצה בכוח של שער הברזל של העסק. הוא גנב משם בכל פעם מספר בקבוקי בירה מסוגים שונים, ואז נמלט מהמקום. יוער כי באישום הראשון פעל הנאשם בצוותא-חדא עם אחר שזהותו איננה ידועה, ואילו באישום השני פעל הנאשם בגפו. אעיר כי הנאשם בחר לפרוץ לאותו בית עסק פעם אחר פעם לשם גניבת בקבוקי בירה מתוכו, בהיותו של הנאשם מתגורר בסמיכות מקום לאותו בית עסק, משל היה העסק מקום בו יכול הנאשם לעשות כאוות-נפשו, תוך פגיעה חוזרת ונשנית בערכים המוגנים שפורטו לעיל. לצד זאת, יש לציין כי אין טענה שנגנב מהעסק דבר נוסף מלבד בקבוקי בירה, ואף אין טענה כי הנאשם השחית את פנים העסק. זאת ועוד; הערך הכספי של הנכס שנגנב (בבקבוקי בירה), אינו גבוה. באישום השלישי הסיג הנאשם גבול של אותו בית עסק (מסעדה), על-ידי סיבוב שער הברזל של העסק וכניסה פנימה. לאחר שהנאשם הוציא מתוך העסק בקבוק בירה והחל לצאת החוצה, קפצו לעברו שוטרים וצעקו לו: "עצור משטרה". הנאשם השתולל תוך התנגדות למעצר, זרק את בקבוק הבירה לעבר אחד השוטרים, בעט בידו של השוטר, תפס שולחן זכוכית וזרק אותו לעבר השוטרים באופן שהשולחן התנפץ לרסיסים בסמוך להם, בעט שוב בשוטר כאשר טיפס על גדר כדי להשתחרר מאחיזת השוטר, ואז קפץ מעל הגדר ונמלט מהמקום. מדובר בהתנהגות פורעת חוק תוך סיכון שלומם של השוטרים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הסיבה לביצוע העבירות נעוצה בבעיות התמכרות ודפוסים שליליים של הנאשם, וכן ברצונו שלא להיתפס על-ידי השוטרים.

בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין עבירה של התפרצות למקום שאינו משמש למגורים וביצוע גניבה, מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריוח - הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבותיו של העושה (ראו והשוו: רע"פ 8114/10 אבו חדיד נ' מדינת ישראל (7.11.2010); רע"פ 5552/10 ברכה נ' מדינת ישראל (25.7.2010); עפ"ג (י-ם)

54218-01-14 עמיהוד נ' מדינת ישראל, פסקאות 3 ו- 8 (11.3.2014); ת"פ (פ"ת) 13469-06-13 מדינת ישראל נ' לשצינסקי (8.1.2014); ת"פ (י-ם) 33879-04-13 מדינת ישראל נ' ירמיהו (2.3.2015); ת"פ (י-ם) 25940-12-12 מדינת ישראל נ' טוויל (20.3.2014); ת"פ (י-ם) 21361-05-12 מדינת ישראל נ' דנדיס (24.6.2013); ת"פ (ת"א) 51594-09-11 מדינת ישראל נ' בדוי (18.3.2013); ת"פ (רמ') 30433-04-11 מדינת ישראל נ' רמתי (22.12.2014); ת"פ (ק"ג) 37570-01-10 מדינת ישראל נ' אבו עסא (1.1.2013)). אשר לעבירה של הסגת גבול כאשר מתלוות אליה עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והיזק בזדון - הענישה הנ"ג דומה לזו שהוזכרה לעיל.

8. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים ולעוצמתה; בהתחשב בחומרת המעשים ונסיבות ביצועם; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחמי הענישה ההולמת במקרה שלפניי הנם כדלקמן:

בהתאם ל"מבחן הצורני-עובדתי" (לפיו עסקינן ב"מספר אירועים"):

מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים, נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע.

בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" (לפיו עסקינן ב"אירוע אחד" הכולל "מספר מעשים"):

מתחם העונש ההולם בגין שלושת האישומים, נע מ- 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

9. בנסיבות המקרה, לא ראיתי לסטות ממתחמי הענישה ההולמת לחומרה. אף לא ראיתי לסטות מהם לקולא. אעיר כי הסנגור עתר לשחרר את מרשו לקהילה טיפולית סגורה טרם גזירת הדין. דא עקא, התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם סותר אפשרות זו. זאת ועוד; הנאשם בדבריו לפניי אישר כי סירב להצעות גורמי שב"ס להשתלב בטיפול במהלך תקופת מעצרו בגין התיק הנוכחי, באופן העולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם אינו מכיר באופן אמיתי בצורך בקבלת עזרה טיפולית כמפורט בתסקיר (ראו: פסקה 3 לעיל). אשר על כן, ונוכח אמות-המידה שנקבעו בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה (21.3.2011), לא ראיתי להיעתר לבקשתה האמורה של ההגנה.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחמים שנקבעו

10. **לקולא**, יש לזקוף את הודאת הנאשם ואת נטילת האחריות. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבות חייו של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן ולהיותו צעיר-בגיר כבן 20, חסר דמויות בוגרות תומכות בחייו (יוער כי סבתו של הנאשם אצלה התגורר בשנים האחרונות, נפטרה במהלך מעצרו בתיק הנוכחי).

לחובת הנאשם, עומדים הנתונים הבאים: ראשית, חומרת המעשים וכיעורם, וכן הצורך להרתיע את הנאשם - כמו גם את הרבים - מפני הישנות המעשים. שנית, עברו הפלילי של הנאשם הכולל אי הרשעה שהתיישנה משנת 2013 מבית-משפט לנוער, בגין מספר עבירות רכוש, וכן הרשעה מאוקטובר 2014 בגין עבירות רכוש והפרעה לשוטר שבוצעו

בשנת 2014, בגין נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וכן שני מאסרים מותנים התלויים ועומדים כנגדו בתיק זה. העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי, זמן לא רב לאחר שחרורו מהכלא בגין תיק קודם, בעת שתלויים ועומדים מאסרים מותנים בעניינו, מלמדת כי הנאשם אינו מפנים את הבעייתיות שבהתנהלותו. הדבר מצדד בהטלת ענישה ממשית ומתריעה. שלישית, לחובת הנאשם עומדים מכלול גורמי הסיכון עליהם עמד שירות המבחן בתסקיר, לרבות כשלון ההליכים הטיפוליים בהם שולב הנאשם בעברו, הערכת הסיכון הגבוהה בעניינו, והתרשמות שירות המבחן בדבר העדר נכונות אמיתית מצד הנאשם לטיפול מעמיק בבעיית ההתמכרות לסמים ולאכזריות ובדפוסיו האלימים. כל אלה מעוררים חשש בדבר הישנות המעשים, באופן התומך אף הוא בהטלת ענישה ממשית ומרתיעה.

11. באיזון בין מכלול השיקולים, אני רואה להטיל על הנאשם בגין תיק זה, עונש המצוי מעל הרף התחתון של מתחמי הענישה ההולמת. כמו כן, אראה להפעיל את המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם בתיק קודם שהתנהל כנגדו, בחופף זה לזה (ב"כ המאשימה הסכים לכך בטיעונו לפניי). מאסרים מותנים אלה יופעלו במצטבר לעונש שיושג בגין התיק הנוכחי. זאת, מאחר שלא מצאתי הצדקה לחרוג בעניינו של הנאשם מן הכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק עונשין, בשים לב למכלול השיקולים לחומרה עליהם עמדתי בפסקה 10 לעיל.

סוף דבר

12. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 16 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. המאסרים המותנים בני 3 ו- 6 חודשים שהוטלו על הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים בת"פ 2905-06-14, יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בפסקה א' לעיל.

סך-הכל יירצה הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ג. מאסר על-תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון (לרבות היזק בזדון או הסגת גבול מסוג עוון), או עבירה של תקיפת שוטר מסוג עוון.

ד. מאסר על-תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע כל עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של תקיפת שוטר מסוג פשע.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.